

Tankar om ett
"tänke-tank"-institut

Kyrka och revolution

Oro i Berlin

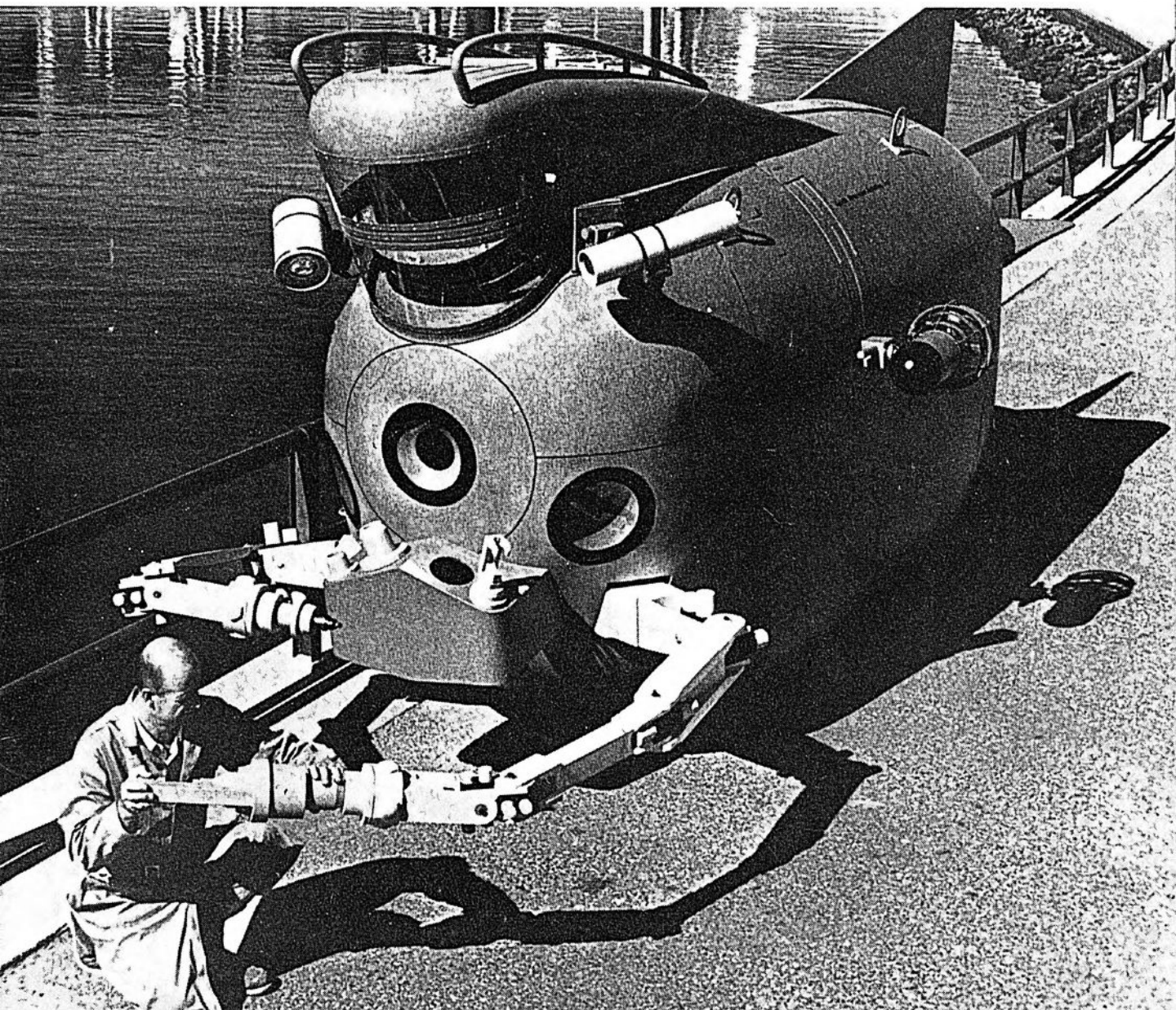
Ett land med möjligheter

ny värld

I BILD

NR 4 1968

Tidskrift för Moralisk upprustning

Bilden på omslagssidan

Manniskan, teknologien och framtidens forskning. Vetenskapsman och ingenjörer arbetar på en framtidens undervattensbat »Sjoodjuret» som den populärt kallas, är byggd för utforskning av världshaven och skall kunna operera 700 m under havsytan

Kyrka och revolution

I indiska tidningar laser jag en artikel under rubriken »Church and revolution». Det rapporteras att 35 teologer från 18 länder träffats i Sovjetunionen till ett möte som organiserats av Kyrkans världsråd

Efter en veckas studier kom teologerna till den slutsatsen att den organiserade kristenheten alltför ofta varit emot revolutionen och försvarat status quo. Man kom överens om att de kristna borde varken ge sin valsegelse åt status quo eller revolutionen men borde bedöma dem allteftersom de tjänar människornas verkliga intressen.

Den kristna kyrkans program var från första början »Ske din vilja såsom i himmelen så ock på jorden». Kan man tanka sig något mera revolutionärt än att Guds vilja skall ske på denna blodiga, hungriga, hatande jord? Men en öppen värld måste fråga sig om de 35 teologerna nu reducerat kyrkans uppgift till att bli ett slags domare som skall bedöma om den gamla samhällsordningen eller revolutionen bäst tjänar människornas intressen.

Frageställningen förvirras av att många kyrkoman har dåligt samvete, därför att kyrkorna ofta politiserats och gett sitt stöd åt status quo. De 35 teologerna har utan tvivel rätt harvidlag. Men är en kyrka som under vissa förutsättningar stöder valdsrevolutionen svaret till den förborgerligade kyrkan som gett sitt stöd åt kapitalismen eller kolonialismen eller raskampen?

För inte så länge sedan levde de kristna i en till synes stabil och borgerlig värld, där man var »inne» om man stödde status quo i dagens värld, som gör uppror mot borgerligt hyckleri. Är man ofta »inne» om man visar sympati och förståelse för valdsam revolution. Men man frågar sig om inte motivet ofta är detsamma, att vara dem till behag som har makten, populariteten och den allmänna opinionen på sin sida.

Någon har sagt att en reaktionär är den som vill förändra världen men är ovillig att förändra sig själv. Enligt samma definition skulle en verklig revolutionär vara den som drastiskt vill förändra världen och börja med att förändra sig själv. Valdsrevolutionärerna på höger- eller vänsterkanten har inget monopol på revolution. Det vore svartaste förräderi mot kyrkans Herre, om de krisna gjorde avkall på sin kallelse att så förändra världen att Guds vilja sker på jorden såsom i himmelen. Vi kan aldrig inskränka oss till att sitta på åskadarlaktären och »bedöma om status quo eller revolutionen bäst tjänar människornas intressen». Vi är inte kallade att ge vårt gillande eller ogillande åt andras revolution. Vi är kallade att själva leda en revolution som är mycket mera djupgående och omfattande än den föräldrade valdsrevolutionen.

De 35 teologerna som möttes i Sovjetunionen representerar naturligtvis inte hela kristenhetens tankande, och inte heller är det säkert att rapporterna i de indiska tidningarna gjort dem rättvisa. Men kunde sommarens stora kyrkokonferens i Uppsala bli plattformen från vilken de kristna i hela världen initierar det som Frank Buchman kallat »historiens största revolution, genom vilken Kristi kors omskapar världen»?

Bror Jonzon New Delhi

Skidurer i blixtrande fore och gnistrande sol – ägg och marsipankycklingar – påsklov, överfyllda tag och brunbranda ansikten Allt det ser man framför sig, när påsken närmar sig Ar det något mer? För mig har det blivit något mer, något nytt, enaste ende och genomgripande Det går till baka till något som hande mig i fångenskapen under kriget

Det var en vardag i Grinis koncentrationslager i maj 1944 som jag lärde känna Olav Vi var jämngamla och nybakade studenter Olav gjorde ett djupt intryck på mig genom sina klara tankar och sin enkla tro Ofta gick vi tillsammans i lagret och talade om framtiden och studierna och vad vi skulle göra, när vi kom ut igen Hopp och fruktan, glädje och för-

Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken angår eller andefurstar, varken något som nu är eller något som skall komma varken någon makt i höjden eller någon makt i djupet, ej heller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre »

Jag saknade Olav Men jag beslut mig för att aldrig mer vilja svika den sanning om Kristus som hade blivit mig given i ensamcellen – inte heller det återsken av påskens drama som jag hade sett i Olavs ansikte

LEIF HOVELSEN

DRAMAT FORTSÄTTER

Jag hade suttit i tre månader i en ensamcell i gestapofängelset Møllergaten 19 då jag fick besked om att en dödsdom väntade mig Allt i mig skrek efter att få leva Under de följande dagarna började jag tänka på Kristus Tidigare hade han bara varit något glattat, stereotypiskt för mig, lika överkigt billigt och sentimentalt som på den klisterbild jag hade fått i sondagsskolan

Men när jag nu själv blivit angiven, förrådd och slagen och stod ansikte mot ansikte med doden, kom det liv i alla de historier jag en gång läst och lärt mig Vaga minnen trängde sig på, blev livsnära och verkliga

Jag tänkte tillbaka på den tid då jag som pojke gick med mor i kyrkan Oftast gjorde jag det för att vara »snäll» Predikan gick mig förbi, jag satt hellre och drömde, men orgelmusiken och sangen tyckte jag om I vår kyrka sjöngs nattvardsritualen, och jag kunde annu tydligt höra prästens röst »I den natt, då han blev förrådd tog han ett bröd, tackade, bröt det » Nu sjöng jag den själv och mer än något annat hjälpte det mig genom dessa onda dagar

Det var som om Kristus gick där vid min sida och sade till mig »Var inte rädd! Jag har gått igenom allt det har före dig – och för dig Följ mig Jag är Segraren!» En inre ro kom över mig Jag hade kontakt med något tryggt och stort utanför mig själv Kunde jag begära något mer?

För första gången började jag förstå vad påsken är Andra handlingar skulle visa mig på nya djupa

vantan, oro och osäkerhet, allt det vi upplevde delade vi med varandra

En sommarmorgon fick detta ett brått slut Olav och hans kamrater i samma »fall» togs till polisrätten i Oslo och dömdes till död Samma eftermiddag sparrades de in i en cell i Grinis fångelse Före taptot gick jag bort till fönstret, bakom vilket de dödsdomda satt »Om jag bara kunde få en chans att säga något uppmuntrande till dem! Olav, Thomas, Kai, Jan – om jag bara »

Runt omkring stod internerna och väntade på taptot Alldeles intill mig ett par av mina kamrater Jag nickade till dem De horde till dem jag ville hålla mig val med, för jag ville raknas för att vara radikal och intellektuell som de

Då fick jag se Olav i fönstret Hans händer grep hårt om järngallret han hade sig upp så högt att han kunde se ut Hans ögon strålade och blicken träffade oss alla Så stannade den på mig, och han ropade med klar, fast röst »Tack för kamratskapet, Leif Ge aldrig upp i kampen för Kristus!» Jag sneglade på de andra – och svarade inte Den kvällen gick jag till min barack skamsen och modfalld Jag tänkte på Petrus – då han horde hanen gala

Samma natt avrättades de dödsdomda På morgonen fick jag veta vad Olav hade läst högt, innan de fördes bort

»Vem skulle kunna skilja oss från Kristi kärlek? Manne bedrovelse eller ångest eller förföljelse eller hunger eller nakenhet eller fara eller svard

Fornylensens dynamik

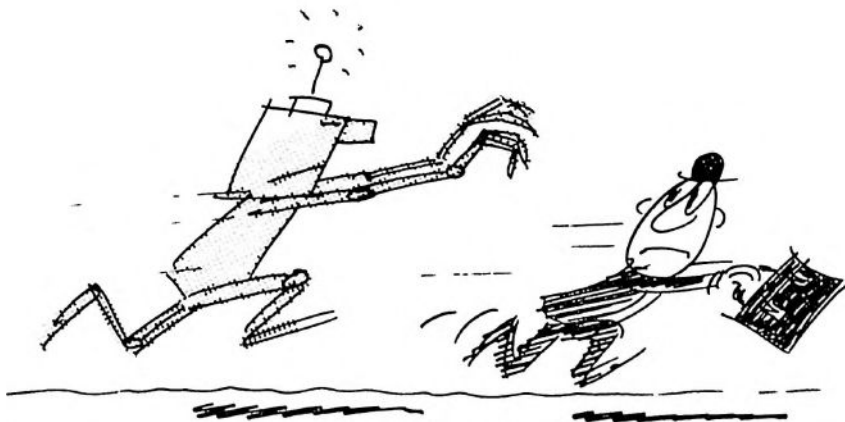
Människor dödas varje dag i Vietnam – på båda sidor Miljoners människor i världen lider av svalt, sjukdomar och obeskrivlig nöd Hat, hämndlystnad och arrogans präglar förhållandet mellan raser och folk Avund och krav växer i de fattiga länderna, medan de rika lever i ett nastan smaklöst överflöd Fortryckta i stora delar av världen ropar på frihet och rättvisa LSD och all slags narkotika får en ung generations längtan efter något stort, en mening och ett medansvar att fortvina Okontrollerad självskrikhet, i nationer lika mycket som i grupper eller hos individer driver fram en »guldfeber» och sätter världens valutasystem på spel Depression, arbetslöshet och fortvivlan väntar bakom hornet det kansas som om vår tid kommit ur led

Det ondas makt i världen upphörde inte med Hitlers fall, inte heller med Stalins eller Verwoerds död Den skulle inte heller göra det om ord förande Mao, president Johnson, general Franco eller de Gaulle skulle lämna den internationella scenen för alltid

De destruktiva och antimänskliga krafterna i historien är en del av oss själva Mänsklighetens situation är min egen situation I mig själv bor tidens ondska likaval som den obegränsade möjligheten till att göra det goda Onskans makt kan brytas och förvandlas genom Kristi kors Där finns chansen till förnyelse och på nytt födelse för individen och för folket, möjligheten att själv kunna bli ett instrument för frihet och fred, för broderskap och solidaritet med en lidande mänsklighet

Att leva i korsens dynamik, följa den revolutionära Kristus varje dag hela året, hela livet – det är påsk

Tankar om ett "tänke- tank" -

institut för framtidsforskning

En amerikansk hippie, barbent och med blommor i haret, och en kinesisk rodgardist med »Maos tankar» i handen har en sak gemensamt, pastar filosofen Arnold J Toynbee i en intervju med den tyska tidskriften *Der Spiegel* »De är båda antiteknokrater» Rodgardisterna utifrån en maktpolitisk motivering, hippierna av upprorslust gent emot en alltmer »opersonlig» teknokratisk samhällsform De första med vald de senare med »love» Målet ligger långt där borta – en värld i fred och harmoni.

Och alla vi andra då, som är varken maoster eller hippies? Både beundran och rädsla, både ett ja och ett nej är vår reaktion inför teknikens erövringar och framtidens perspektiv.

I Marshall McLuhans berömda bok »Media, människans utbyggnader» får man veta att »tekniken är en utvidgning av människans vanliga funktioner – som en forlängning av foten, telefonen som en forlängning av vårt nervsystem. Idag ställer datamaskinen i utsikt en ögonblicksmetod för att omforma varje kod eller språk. Datamaskinerna lovar oss att med teknikens hjälp erbjuda oss ett pingstliknande tillstånd med en världsvid förståelse och enhet».

Utforskningen av framtiden har antagit kolossala dimensioner. General Electric har till exempel grundat TEMPO (Technical Management Planning Organization) i Santa Barbara (Kalifornien) där 200 vetenskapsmän, sociologer och ingenjörer funderar över framtiden – med en årsbudget på sju miljoner dollars.

I USA har man på detta satt upp

rättat flera framtidsforskningsinstitut. Genom systematiskt tankande skall de finna de olika möjligheterna. Den nya formen för hjärnaktivitet har fått namnet »tanke tank», d v s en mänsklig idefabrik med en glupande intellektuell aptit.

Ett typiskt exempel är Hudson institutet med *Herman Kahn* en av Amerikas mest kända »tanke tank» tankare. Han menar att människan inom kort själv kommer att kunna välja sin framtid. Framtidsforskarna kommer då att presentera olika alternativ på TV skärmen och tittarna kan sa »rosta» genom att trycka på en knapp.

Transport med raketer

Om man tar år 2000 som utgångspunkt, kommer människorna dessförinnan att ha upprättat en permanent bas på månen, vi har flugit förbi Venus och landat på Mars. Hjulet och motorvagnen är för länge sedan omöjliga – ersatta av Hovercraft som »rider» i luften. Transporten sker annars med raketer som kan nå vilken punkt som helst på jorden inom 40 minuter, eller mindre. Man kan för andra vadret och anpassa det efter människorna och de lokala behoven. Nattmörkret är besegrat genom konstgjorda manar som kan upplysa stora områden. Affärer och kontorsarbete kan man ombesörja från hemmet med hjälp av videotape. Ens färg TV har 70 kanaler och kan ta in program från alla världens hörn.

Husmodern år 2000 skall – efter att ha bestämt matsedeln för en vecka framåt – kunna packa in de nödvän-

diga ravarorna i sitt skafferi och informera sin lilla datamaskin om i vilken ordning hon önskar måltiden. Ser verad från dag till dag. Disken skots av en robot.

Men viktigare för människan blir det att bakterier och virussjukdomarna sa att saga kommer att hora förtiden till. Kemiska läkemedel som kontrollerar och formar ens personlighet kommer också att vara ett faktum. Salunda kan en man eller en hustru som en kvall är ovanligt grön bara kila ner på apoteket, kopa en ask »anti grönighetspill» och lagga några i kaffekoppen!

Så långt specialisterna bland de tankande tanke tank tankarna. En annan av tidens män, också han känd för sitt tankande, är arkitekten *Buckminster Fuller*, som ritade den uppmärksammade »geodesic dome» på USA:s avdelning på världsutställningen i Montreal 1967. Fuller säger

»Den nuvarande studentgenerationen vet att människan kan uträtta allt hon önskar». Han menar också att mitt i ett allmant överflöd kommer den politiska aktiviteten helt enkelt att upplösas. Det blir inte det politiska ledarskapet utan den moderna tekniken, tror Fuller, som kommer att avgöra huvudriktningarna i vår tid.

En lika hoppfull stamma finner man hos ledaren för IBM:s forskningsprojekt »Teknologin och samhället», när han försäkrar »For första gången sedan guldaldern i Grekland har människan i Västern återvunnit självförtroendet och tror – med rätta – att intet är henne omöjligt».

Forts sid 14

En enorm kontinent med enorma problem – och möjligheter Demokratin ligger i vagskalan Splittringen är den största faran – och korruptionen Sprakstrider politiska upplopp och mord, religiösa motsättningar, industriella oroligheter, oerhörd rikedom och oerhörd fattigdom sida vid sida

Så beskriver svenska transportarbetarförbundets ombudsman i Norrköping John Soderlund, Indien efter att ha tillbragt tre månader där

Upprinnelsen till resan var att Soderlund i fjol besökte en konferens för Moralisk upprustning i Lundsberg i Varmland, där han träffade den indiske redaktören Rajmohan Gandhi, som då inbjöd honom att besöka Indien

I ett anförande i Lundsberg hade Gandhi uttryckt sin uppskattning för vad vi nordbor hade åstadkommit för våra egna folk Han efterlyste nu skandinaver som var villiga att resa till Indien och lära indierna hur man måste leva tillsammans i hem och fabriker för att själva kunna skapa och producera

Soderlund horsammade denna inbjudan tog tjänstledigt i tre månader från sitt arbete och flog till Indien i november Strax efter hans återkomst halsade jag på honom i hans hem i Norrköping för att få del av hans intryck från resan

Han berättar att regeringen tvingats lägga ner över en tredjedel av sin budget på försvaret, dels på grund av motsättningarna med Pakistan, dels på grund av Kinas angrepp och annektering av indisk mark för några år sedan Detta är makabert i ett land där de rent elementära behoven hos massorna fortfarande är otillfredsstillade

Da jag fragar honom om han var vittne till några oroligheter, svarar han att det forekom mycket haftiga sprakdemonstrationer i Madras i södra Indien da han var där Man är emot införandet av hindi och brande litteratur på detta språk offentligt Man vill ha sitt mangtusenåriga tamilspråk och ser ner med förakt på det relativt unga hindispråket I norr, i Delhi, a andra sidan bränner man engelsk litteratur och bojkottar engelsk film

Soderlund har under sitt besök i Indien även besökt Calcutta, Viscapatnam och Cochin samt Colombo på Ceylon, detta i fackligt studiesyfte I anledning harav passar jag på att

Ett land med möjligheter

Ombudsman John Soderlund

intervjuas av Ingemar Soderstrom

fråga honom vad hans intryck är av de indiska hamnarna

– Vad galler utrustningen så är den av både gammalt och nytt datum, svarar han Primitiva ångkranar sida vid sida med de mest moderna sugmaskiner för lossning av sad Det som särskilt slog mig var den ymniga tillgången på mänsklig arbetskraft I förhållande till sin effektivitet så har indiska hamnar mer än tio gånger så stor arbetsstyrka som de svenska

– Fanns det planer på en modernisering av hamnarna?

– Ja, vid en världsutställning i Madras som jag besökte fick jag klart för mig att det forelag storstilade utbyggnads och moderniseringsplaner för samtliga hamnar i Indien

– En annan fråga i ditt fack Är den indiska fackförningsrörelsen stark?

– Det kan man nog tyvärr inte säga Dels är medlemsanslutningen mycket lag och dels är ekonomin dålig Indiska arbetare har ju inte råd att betala en kontingent som skulle fylla kassorna med valbehovliga medel till utbildning av funktionärer, till administrativa kostnader, stridsfonder

och Dessutom är rörelsen allvarligt splittrad

– Hur kommer det sig?

– Det har att göra med den politiska anknytningen För närvarande finns det inte mindre än fem landsorganisationer som samtliga är hårt knutna till olika politiska partier Men det är tydligt att det även foreligger allvarliga personliga motsättningar på sina håll

– För att gå över till en annan aktuell fråga så talas det ofta om korruption i u landsdebatten Har du några synpunkter på den?

– Framst att varje land måste ta itu med sin egen korruption Vårt bidrag måste vara att vi följer en absolut strikt linje, dels genom att inte utnyttja svarta borsen vid valutaväxling, dels genom att inte försöka muta tjänstemän vid statliga inkopsorgan

– Instämmer Rajmohan Gandhi i den synen på situationen?

– Samma vecka i somras som han inbjöd mig till Indien utkom »Himmat» med en ledare där han skrev »Vi från u landerna kan ställa oss

Forts sld 14

John Soderlund (tredje fr v) tillsammans med fr v fruktodlare Gunnar Uhrenholdt Danmark godsägare Ove Jensen, Varmland och redaktören för den indiska tidskriften Himmat, R M Lala, då de besökte risbonden Maruthi Yadav, som av Himmat utsetts till årets man-

Indiens största tillgång

Av Bror Jonzon

Gunnar Myrdals bok »Asian Drama» har motts med forstasidesrubriker i den indiska pressen *The Times of India* behandlar boken i en stor artikel på ledarsidan under rubriken »Soft Thinking, Soft Planning». Artikelens författare delar Myrdals desoperation över Indiens oförmåga att ta itu med den ekonomiska krisen. Politikerna har aldrig sedan oavhängigheten 1947 vagat riskera sin popularitet genom att ställa folket inför det kalla faktum att mycket mera hårt arbete och vad Myrdal kallar »socialdisciplin» är nödvändiga för att landet skall göra framsteg.

Tjugo års erfarenhet av de indiska politikernas sätt att tanka och handla har gjort många inom Indien skeptiska till möjligheterna att de politiska partierna kommer att, som *The Times of India* uttrycker det, »göra slut på sin makthunger och småtviser och uppnå någon slags enighet om de fragor som har direkt inflytande på landets produktivitet och effektivitet». Om politikerna inte är beredda att göra det som behövs, finns det då någon chans att något initiativ skulle kunna komma från de breda massorna av Indiens arbetare och bönder?

De flesta experter besvarar den frågan nekande. Men jag har börjat kom-

ma på andra tankar efter att närmare ha stiftat bekantskap med bönderna i Maharashtra och arbetarna i Delhi.

Jag bor tvärs över gatan från en koloni där 16 000 kastlösa bor, de flesta av dem i 4000 lerhyddor, några i stora bikupsliknande hyreshus. Mellan hyddorna och husen finns en öppen plats. Där samlades för några veckor sedan de kastlösa – de flesta av dem söpare – för att höra Kim Beazley, ordförande i australiska parlamentets utrikesutskott, som just kommit från Panchgani, Moralisk upprustnings asiencentrum. Efter honom talade några av de kastlösa, som också varit i Panchgani, om den uppgift som ligger framför Indiens 100 miljoner kastlösa att göra Indien till ett människovärdigt samhälle. I slutet av motet steg en okänd man upp. Han sade: »Jag har lyssnat till Mr Beazley och jag har iakttagit mina kamrater som var i Panchgani. Det som intresserar mig i Moralisk upprustning är att ni inte bara pratar. Ni gör vad ni säger.»

Två dagar senare kom denne man, Harbijan Ahuja, och hans kollega Than Sing Josh över gatan för att hälsa på hos oss. Det visade sig att Ahuja är fackföreningssekreterare för 116 000 kommunalanställda, mest söpare och sjukhusarbetare. Han är en ung man men han har redan hunnit leda en lång rad strejker och demonstrationer för det mesta för de kastlösa rättigheter. Det är ett liv fullt av kamp med polisen, med arbetsgivarna och allra mest med rivaliserande fackföreningsgrupper. Ratio i argument användes sällan som vapen, men ofta knytnavar, knivar och batonger.

Politisk fotboll

Splittringen är de indiska arbetarnas förbannelse. Det finns två kommunistpartier, två socialdemokratiska partier (Ahuja tillhör ett av dem), och massor med fackföreningar anslutna till olika politiska partier från komministerna ända till Swatantra långt ut på högerkanten. De splittrade arbetarna har blivit en politisk fotboll. Ahuja frågade oss hur man skulle kunna praktisera Moralisk upprustning i en sådan situation. Vi svarade att det kunde inte vi tala om men hans egen inre röst kunde tala till honom om han var stilla. Det blev en lång paus i konversationen och vi

kunde se att tankarna stormade genom hans huvud. Han sa inte mycket om vad han tankt, men det var uppenbart att en hel del klarnat.

Två dagar senare kom han och Than Sing Josh tillbaka. De sag båda omskakade ut och Josh hade ett blätt oga. Men med stor tillfredsställelse tillkännagav de att Moralisk upprustning fungerar. De hade varit på ett sjukhus för att organisera de anställda. Deras berättelse om vad som nu följde kom mig att hoppas att jag inte blir sjuk i Indien och laggs in på det sjuka huset. Ett gäng på tjugofem man från en rivaliserande fackföreningsgrupp hade rusat fram och börjat slå Ahuja och hans van gula och blå. Inom några minuter kom polisen och hela gänget hamnade på polisstationen. På vägen dit hade Ahuja tid att tanka trots att huvudet surrade och det varkte i armar och ben. Hans tanke var att experimentera med Moralisk upprustning. Föremålet för hans experiment skulle vara ledaren för de tjugofem. På polisstationen sade han till honom: »Jag är helt och hållet emot dina metoder, men jag hatar inte dig.» Motståndaren blev minst lika skakad av dessa ord som Ahuja var av slagmålet. Han bad Ahuja om ursäkt.

Ny syn på massorna

I fortsättningen hade Ahuja nästan varje dag tankar om vilka politiska motståndare, och de var många som han skulle försona sig med. En av hans kamrater som slagit in på samma väg blev angripen vid ett möte av en man som skrek: »Försöker du bli ett helgon!» »Nej!» svarade han, »jag försöker bli en karl!»

När man lever bland dessa män, får man en helt ny syn på massorna i Indien. De har så länge betraktats som objekt av kolonisateurer, politiker och även av många västerländska experter. Nu vill de för första gången ta sitt öde i egna händer och bestämma över sin egen framtid.

En engelsk läkare sade häromdagen i Delhi att preventivpiller är bra för dem som kan tanka, men massorna som inte kan tanka måste steriliseras. Jag tror att den läkaren helt under skattar Indiens massor. Det finns nog med intelligens och initiativ slumrande i dem för att de 500 miljonerna i Indien skall kunna bli landets största tillgång snarare än dess största problem.

Med ris i byx- fickan

Av Bente Sigmond

»Raska på nu, jeepen väntar!» Vi springer ner för trapporna och packar in oss bak i jeepen. Där framme sitter redan en indisk och en schweizisk dam. Vi klamrar oss fast så gott vi kan och jeepen kör ut från Asia Plateau, Moralisk upprustnings centrum. »Vi» är tre indiska flickor, en schweizisk och jag själv som alltså är norska. Jeepen kravlar sig ner mot dalen där vi skall besöka en by. Vagen är som en byväg i Västnorge. Men solen bränner och rott damm virvlas upp och laggar sig i tjocka lager över oss. Man kan knappast andas.

Dalsidorna är uppbyggda med små terrasser. Här odlas mest ris. Mangostraden bär sina brunaktiga, pyramidformade blomkassar. Här och där ser man också trad fulla av vackra, röda blommor på bar gren. »Bomullstran», svarar Anasuya när jag pekar.

Efter fyrtio minuter stannar jeepen. Vi tumlar ut och jeepen kör vidare. Karshi, en akta indisk by, ligger på en höjd. I dag möts vi av en festlig syn. Bonderna har drivit sina vattenbufflar till floden nedanför byn för att ge dem ett »bad». Litet längre bort häller kvinnorna på med kladdvatten. Trettio skolflickor kommer springande för att hälsa oss välkomna. Luften är full av belatna

grymtningar från bufflarna, prat, sång och hogrostade »Namaste» (god dag) från flickgruppen.

Detta är vårt andra besök i Karshi. Första gången hade vi blivit inbjudna av lärarinnan Latha för att visa dockteater för skolbarnen. Den handlar om mormor och hennes fyra barnbarn, och genom dockteatern lär vi barnen att lyssna till Gud och säga »forlåt» när de gjort något gale.

Det samlar sig ett myller av ungar runt oss så snart vi stannar för att hälsa på Latha och hennes kvinnliga kollega. Vi vet inte riktigt vad de önskar av oss den här gången men vi har förberett oss på att tala med barnen om hur de kan vara med och göra Indien starkt och enigt. Det visar sig att det är just det lärarinnorna vill att vi skall göra. Lathas far är överlärare för den sjuåriga folkskolan i byn, och med honom i spetsen tar vi in i ett av skolhusen. Det är byggt i lera och med golv av kogods. Ungefär 300 barn sitter med benen i kors i sirliga rader. Vi placeras på stolar mitt emot och »timmen» börjar.

En av de indiska flickorna papekar att människans har fått två öron och en mun. »Varför skulle vi då inte lyssna dubbelt så mycket som vi pratar? Gud är den vi behöver lyssna till mer än någon annan.» Och hela skolan är stilla för att lyssna.

Latha berättar för dem alla hur hon och den andra lärarinnan har lärt sig samarbeta som vänner, sedan de mottagit Moralisk upprustning. På grund av att de var ovänner hade de inte talat med varandra på fyra år. »Jag

tror att eleverna här i skolan kan ha sin andel i att ge en ny anda till hela Indien», säger hon. Allteftersom tiden går, samlas fler och fler bybor utanför skolan. Inne i rummet har det kommit två nya »elever» farfar med en praktfull röd turban på huvudet och det yngsta barnbarnet i knät.

Då vi säger att nu måste vi någa, reser sig en manlig lärare och säger till oss och eleverna. »Vi vet alla att Moralisk upprustnings centrum i Panchgani är vårt ansvar. Vi kommer att få ett nytt Indien genom detta centrum.» Därefter uppmanar han de elever som har gavor till centret att komma fram och ge dem till oss. Ur fickor och skolvaskor kommer jordnotter, fint ris och vete i små fina knyten. Vi är fullständigt oföberedda på något sådant, men tar oss samman för att ta emot gavorna i våra schaletter. Till slut är vi tvungna att låna korgar, då det visar sig att vi får hela åtta kg ris och lika mycket jordnotter! Barbenta barn i slitna kläder ger oss också de pengar de har, varierande mellan 5 paisas (öre) och en rupee. De vill vara med om att hjälpa fram detta nya centrum som är byggt mitt ibland dem.

Byborna har strömmat till Asia Plateau. De har kommit från alla hörn av staten Maharashtra för att finna en lösning på sina problem. Vi har besökt 42 byar sedan centret öppnades den 20 januari i år.

Medan staderna ofta präglas av cynism och resignation finner man i Indiens byar både vilja till insats, mod och tro på landets framtid.

Nya byggnadsplaner

Den andra etappen i byggandet av Asia Plateau, Moralisk upprustnings centrum i Panchgani i Indien, har nu påbörjats. Ytterligare en forlagningsbyggnad och en stor samlingshall med scen skall byggas. Denna etapp beräknas kosta 2 milj. rupees dvs ca 1,5 milj. kr och skall vara avslutad i december 1968.

Norden bidrog till den första etappen med ca 75 000 kr. Därtill kommer utestående löften på nästan lika mycket.

Godsägare Ove Jensen, som nyligen återvart från en tids arbete i byarna omkring Panch-

gani, sade i Stockholm i slutet av mars att Nordens bidrag under 1968 borde kunna bli ytterligare 300 000 kr till Asia Plateau.

»Rajmohan Gandhis arbete i Indien kan svänga världen på rätt köl igen om han får den hjälp han behöver. Därför vill jag arbeta för att en sådan hjälp kommer till stand,» sade Ove Jensen.

En byggnadsfond har upprättats. Bidrag kan insättas på postgirokonto 90 06 64, Stiftelsen för Moralisk upprustning Sveavägen 34, Stockholm C. Mark talongen »Panchgani».

Studenter vid Birminghams universitet i livlig diskussion med en av deltagarna i den internationella aktionsgruppen

Möte med skolungdom i Liverpool

Under en föreställning i »Merseyside dockers club», en av de mest kända hamnarbetarklubbarna och själva »hjärtat» av Liverpool

Storbritanniens

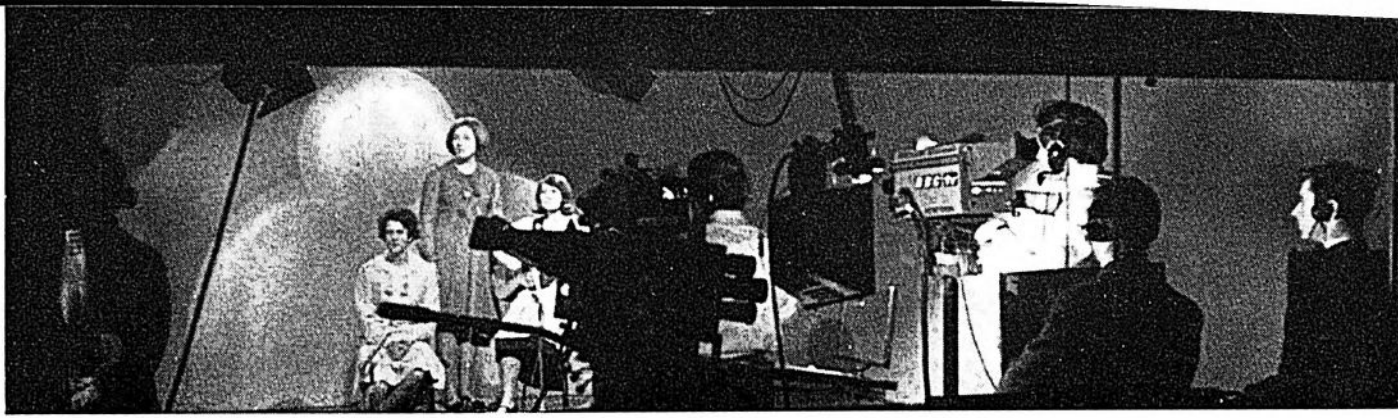
Kommer finansminister Jenkins strama budget att radda Storbritannien?

Det är inte bara engelsmännen som ställer sig den frågan. Hela världen väntar med spänning på resultatet. Men många menar, att det skall mer till än en »salt» budget.

Dagens »Battle of Britain» utkam på först och främst i direktionsrummen, på skeppsvarven, i hamnarna och i fabrikena. Det är en ny mentalitet, en vilja till insats, en större målsättning, som fordras bland alla grupper av folket.

Europashowen *Luta Er ut* har i sex veckor haft föreställningar i Liverpool, den största exporthamnen i Storbritannien och i Birmingham, centrum

En trio från »Luta Er ut» sjunger på BBC TV:s »Look north» program

I Liverpools hamn Jim Beggs (t v) hamnarbetarledare från Melbourne, samtalar med kolleger i Liverpools hamn. Efter den sex veckor långa strejken i hostas har hamnarbetarna blivit garanterade en fast minimilön och förbättrade sociala förhållanden. Hamnanläggningen är en av de modernaste i världen, men misstron mot hamnledningen är lika stark som forut. »Utan att bägge sidor börjar att ta ansvar för förhållandena i andra nationer kommer arbetare som jag själv att leva vidare i tron att större produktion bara ökar arbetsgivarens fortjänst», säger Eeggs. »Och arbetsgivarnas inställning blir att ju fler arbetare de kan eliminera genom mekanisering och automation desto bättre». Beggs konstaterade också hamnledningen och utmanade den till att lära känna de anställda och deras synpunkter bättre.

Rasproblemet i Birmingham är akut. Dr D R Prem (nedan) medlem av nationalkommittén för immigranter från samvaldet kom till föreläsningen i Birmingham tillsammans med ledare för de färgade i staden.

Efter en föreläsning i Birmingham. »Något av det mest tankeväckande jag någonsin har sett», sade ombudsmannen för Austin fabriken Albert Ingram (t v). Bert Allen (t h) är ordförande för Östra Birmingham distrikt av järn- och metallarbetarförbundet (A E U). Båda var med i inbjudningskommittén för »Luta Er ut».

Industriella axel

för landets bilindustri. Dessa två städer bildar en industriell axel. På den kan det avhänga om en stolt nation skall räddas eller bryta samman.

Shown presenteras av 60 ungdomar från 15 länder. De uppträder inte bara på scenen, utan talar också med arbetarna i hamnen och sätter sig in i deras problem. De besöker företagen. De har hållit diskussionsmötet i klubbarna, på skolorna och på universitetet. Varför? En av dem uttryckte det så här: »Vi måste arbeta för att ge Europa en ny målsättning. Tid som slösas bort på oss själva med för att liv går förloren i den fattiga delen av världen.»

»Världen är full av höga barriärer som skiljer alla från varandra. En mur som skiljer de fattiga och de rika går genom världen, men det behöver inte fortsätta. Her er det i en av sångerna i »Luta Er ut».

Det jäser bland studenterna.

En tysk tecknares kommentar. Med förbundsrepublikens demokratiska författning i ryggen tror borgaren han kan sova vidare.

ORO I BERLIN

AV JENS - J WILHELMSSEN

Berlins fasader har blivit elegantare, sedan jag var här för sex år sedan. Storslagna affarsbyggnader med skinnande glasväggar statar längs boulevarderna, som är mer fyllda med krismskrams än någonsin förr. Affärerna dignar av varor, flotta utställningsfönster frestar med sista skriket från Paris och New York.

Men skenet kan bedra. En av studentledarna jag talade med sade att västtyska firmor inte längre investerar så mycket i Berlin. Eftersom hoppet om tysk återforening blir avlägsnare, avtar tron på Berlin som en dörr till den östtyska marknaden. Ett storföretag som AEG har flyttat sitt huvudkontor till Västtyskland. Oroväckande många av de duktigaste unga berlinarna söker sig västerut på jakt efter arbete och utvecklingsmöjligheter.

Att Berlin trots allt står i brannpunkten för tysk debatt, det senaste året har man stadens ca 25 000 studenter tacka för. Ledda av den 27-åriga sociologistuderanden Rudi Dutschke har de gått till gemensam attack mot det tyska valfärdssamhället. Gnistor från deras flammade protest har nått universiteten i Västtyskland, och ropet på revolution rungar idag genom de gamla ärevordiga universitetssalarna. Med orden »Jag är yrkesrevolutionär» började Dutschke nyligen ett tal i en protestantisk kyrkoakademi.

Det är en allvarlig utmaning den tyska förbundsrepubliken står inför. Studenterna är på det klara med att de inte på egen hand kan skaka det tyska samhällets grundvalar. Därför siktar de till att väcka arbetarna och

solidarisera sig med dem. De ser situationen i ruhrområdet, där nedlaggenheten av bortat 50 % av driften i kolgruvorna har skapat oro och arbetslöshet (nu 167 000 arbetslösa) som den mest lovande. Ytterligare ekonomisk tillbakagång, menar de, skulle skapa en revolutionär situation. »Hade Berlin legat i ruhrområdet», omtalade en av studentledarna för mig, »skulle vår aktion vara ett allvarligt hot mot förbundsrepublikens existens. Vi studenter är bara förlingslänken till den övriga befolkningen.»

Stelnad struktur

Vad är orsakerna till studenternas uppror? Det som återkommer i samtalen jag hade med ett flertal av dem är uttryck som »verhartete Strukturen».

och »Immobilismen des Establishments» (En av studenternas svagheter är att de uttrycker sig så invecklat att den vanlige tysken har svårt att hänga med) Demokratien är bara ett skal hävdar de. I verkligheten reglerar partiapparaterna och byråkratin oberoende av vad folket tycker och tänker. De dirigerar befolkningen genom massmedia, som de också kontrollerar, och deras verkliga målsättning är att föreviga sin egen maktposition. Just nu koncentrerar studenterna sitt artilleri mot tidningskungen Axel Springer vars tidningar i Berlin står för 70 % av dagstidningsupplagan.

I boken »Tysklands studenter mellan reform och revolution» skriver tre studentledare vid Berlins »Fria universitet» »Studenterna tycker att 60-talets inrikespolitik verkar för nykter och för litet framtidsorienterad. Den domineras av den pragmatiska kompromissen. Ett samhälle, som sätter materiellt välstånd först, blir andligt impotent. Studenterna vänder sig mot status quo, därför att de inte finner politiska krafter som lyckas om sätta andliga impulser i praktisk politik.»

En av dropparna som fick bagaren att rinna över var regeringskoalitionen mellan socialdemokraterna och de kristna demokraterna. Förre tyckte socialdemokraterna representera ett alternativ till maktapparaten, till »das Establishment». Nu har de blivit en del av den. Det är ingen tillfällighet att studenternas proteströrelse kallar sig »den icke parlamentariska oppositionen». Bland dess ledare finns söner och dottrar till många av förbundsrepublikens mest ansvariga män, som söner till utrikesminister Brandt och Hamburgs tidigare borgmästare Nevermann. En av direktörerna i Springers tidningsimperium talade om för mig att hans son, som är student, just hade flyttat hemifrån för att vara friare till att delta i studenternas kamp.

Om förbundsrepubliken som den nu är är forkastlig, vad är då studenternas alternativ? Det stracker sig från tron på Maos permanenta revolution via Dutschkes ide om »rådsdemokrati», något à la den ryska revolutionens soldat och arbetsråd, till kravet på att politikerna helt enkelt skall omsätta förbundsrepublikens författning i praktiken. Men många av studenterna reagerar haftigt, när man frågar efter något klarare alternativ.

Dutschke, som jag förresten hade tillfälle att tala med underströk iharligt nödvändigheten av att förändra människan. »Den nya människan» har blivit ett slagord. Uppfattningarna om huruvida det kommer att bli verklighet delar sig skarpt. Många slags utopier surrar i luften. Dutschke drar sig inte ens för att använda uttrycket »konkret utopi».

20 övertygade män

Det är svårt att säga i vilken grad studenterna som helhet sluter upp omkring den »icke parlamentariska oppositionen». De politiska studentorganisationerna har bara ett fåtal medlemmar. Men efter det att studenten Benno Ohnesorg blev skjuten under demonstrationerna i Berlin i fjol sommar, deltog nästan hälften av alla studenter i minneshögtider runt om i landet. Å andra sidan hävdade Dutschke för någon tid sedan att hela rörelsen var uppbyggd på 15-20 övertygade män på olika håll i förbundsrepubliken. En sak är säker: att antalet politiskt engagerade studenter ständigt växer.

I början var allmänhetens reaktion för studentaktionerna helt negativ. I Berlin fick studenterna sparken från sina jobb och blev utkastade från sina rum. Nya opinionsundersökningar visar emellertid att alltför många kommer fram till att det ligger något i studenternas reaktion mot det bestående även om de inte kan acceptera studenternas metoder eller alternativ. En omvärdering av förbundsrepublikens politiska riktlinjer och samhällsvarningar håller på att bana sig väg i allt vidare kretsar.

Revolution, och så

Jag hade kommit till Berlin för att ta del i en konferens för moralisk uppbyggnad. Den ägde rum den 22-24 mars. Bland de femtio deltagarna fanns delegater från Bayern i söder till Hamburg i norr. Där var gruvarbetare och fackforeningsledare från ruhrområdet, studenter från Stuttgart, Bonn, Hamburg och Berlin, affärsmän och politiker.

Utgångspunkten för konferensen var att förbundsrepublikens kris i första hand inte är politisk eller ekonomisk utan moralisk. I inbjudan citerades bl.a. den kommunistiske tankaren Ernst Bloch, som hävdar att endast få krig kan betraktas som revolutioner. »Och även när revolu-

tionerna lyckades», fortsätter Bloch, »visar det sig i regel att förtryckarna avlöstes av andra förtryckare.» Vare sig det gäller ost eller väst är det endast en revolution i människors motiv och målsättning som kan få bukt med byråkrati och maktmissbruk, heter det vidare i inbjudan.

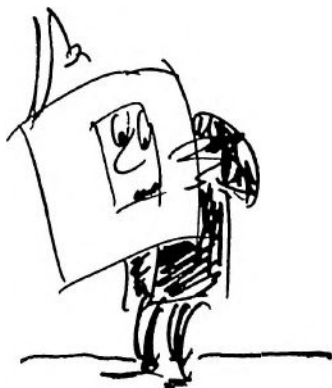
De flesta deltagarna var redan mitt uppe i kampen för en sådan förnyelse. Ett rikligt material av erfarenheter lades fram, inte minst från industrin och universitetsstaderna, som förnyelse tycks vara brannpunkterna i striden om Tysklands framtid.

Ingenjörstudent och gruvarbetare planerar gemensam aktion. Från Moralisk uppbyggnads konferens i Berlin.

Om Dutschke med sina tjugo anhängare kan sätta Tyskland i rörelse fanns det krafter på den här konferensen, som också kan göra det. Jag fick intryck av att det här fanns de som var lika beslutna att skapa revolution som vilken Dutschke som helst. »Demokratin kan bara existera, när den enskilde demokraten engagerar sig och är beredd att offra något», sade lektor Heinz Krieg, en av inbjudarna. »Vi måste sluta upp med att se på var situation med rosafärgade glasögon och gå in i kampen för att rätta de missförhållanden som är orsaken till oron i landet. Annars kan vi inte förhindra att höger och vänster extremismen ständigt tilltar. Vi kan betala tillbaka något av vår skuld från det forgångna till världen genom en helhjärtad insats nu.»

Saxat och citerat

VAD BLEV DET AV VÅR SKÖNA skoldemokrati med det fortroende-fulla samarbetet mellan lärare och elever ?

Den fria fostrans forespråkare insåg inte vad många ungdomar erkänner i sina bästa stunder att de unga vill ha ett starkt motstånd från de aldres sida och rejält vill veta vad de får och inte får, annars skenar trots och experimentlusten iväg med dem och de söker sig allt längre och längre ut på hal is för att se hur långt de kan gå utan att de äldre reagerar och gör motstånd

Vad fick vi då så småningom bevittna? Jo, hur de unga i avsaknad av levnadsregler och moralisk uppmuntrande kaos skapade sina egna lagar och etiska monster — hårda grymma lagar om de starkas och mangas rätt förvirrade monster med njutningslystnad och sadistiska inslag. Vad annat än nazism? Det som man sade sig vilja förhindra hos lärarna stack upp hos eleverna

Men detta är ju ingenting som kommer som en blixt från klar himmel och förhaxat våra ungdomar utan var forskyllan. Det är ju foljden av en metodisk fostran till laglöshet och rahet en indoktrinering som utförts av ansvarslosa eller aningslosa vuxna, vissa psykologer, religionshatare och nihilister, kallham-

rade affärsmän och filmfabrikanter, som vet att slå mynt av ungdomarnas vilshenhet och nyfikenhet

Lillemor Holmberg
i Stridsropet

DE VUXNA DALTAR OCH KRYPER för mycket för en viss typ av ungdomar. Man skyller ständigt och jämt på miljön i stället för att inta en fast hållning för att få bukt med problemen

Egentligen är det inte de slappa ungdomarna som jag retar mig på mest. Det är dessa naiva vuxna som ideligen tjarar om miljöns betydelse. Men man kan väl begära lite tåga och ansträngning från ungdomarna också — De måste rycka upp sig — om de kan. Att ha en pappa som krockar är ingen ursäkt för att vara en slashas. Det duger inte att bara skylla på barnavårdsnämnden, farsan och morsan

Är det inte genant med de damer och herrar som jamsar med ungdomarna, praktiskt taget hur dessa anbar sig åt? Folk som alltid är redo till dessas försvar. Som aningslöst talar om ungdomlig entusiasm, idealitet och frejdighet. Ett ynkligt skadespel

Konsulent, redaktör
Curt Bergquist i Svensk
socialvårdstidskrift

VI HAR DISKUTERAT BERGQUISTS artikel sinsemellan i styrelsen. Vi tycker han har rätt. Vi stöder hans åsikter. Det är vanvett att acceptera en sån livshållning som demonstreras i Modsfilmerna. Vi är inte ute efter att angripa ungdomen. Vi vill hjälpa dem

Bertil Övellius ordförande i
Socialtjänstemannaförbundet

JAG HAR I STÄNDIGT ÖKAD GRAD blivit medveten om att vi helt förbiset de grundläggande orsakerna till förfallet, att vi har felutvecklat alla politiska tendenser och att vi vagrat erkänna att vi själva i varje fall till dels är ansvariga för den cynism som gör sig gällande i folket och som, oavsett vår framtida politik, är det största hotet mot Storbritannien

George Brown inför underhuset
enl. Arbeiderbladet Oslo
19 mars 1967

VAGRAR MÄNNISKORNA ATT följa Guds lagar har de ställt sig utanför dessa. Kriget är människornas verk, inte Guds. Därför kan Vår Herre inte hejda några krig

Kar de Mumma

DEN VERKLIGA DEMOKRATIN, som grundar sig på kärlek och respekt för nästan, är att förverkliga Guds mening med världen

Demokratien är en livsåskådning som bygger på tilliten till människorna, till det mänskliga och till mänskligheten. Demokratien är en diskussion. Men en verklig diskussion är bara möjlig där människor har tillit till varandra och arligt söker sanningen

Tjeckoslovakiens framtidne
president, Thomas Masaryk

VI HAR NU NÅTT DEN ANDRA fasen i den teknologiska utvecklingen — det steg då vi måste säga stopp emedan höjandet av levnadsstandarden för amerikaner — och skandinaver — inte längre tjänar någonting till. Vi har nått det stadium, då vi måste bli fria från teknologin, efter att en gång ha blivit fria genom teknologin. De unga av i dag, som demonstrerar i Sovjet och USA, använder politiska slagord, men deras demonstrationer är uttryck för deras opposition mot att bli använda som robotar, mot att förlora sin individualitet och spontanitet

Professor Peter Viereck
i Aftenposten, Oslo
den 21 mars 1968

DET NYA I DAGENS LÄGE ÄR ATT man söker påverka utvecklingen i andra länder inte i några egoistiska syften utan därför att man är otillfredsställd med ifrågakvarande regimers skotsel av landet, m a o en moralisk indignation. Moralkolonialism

Det är möjligt att andra länder och deras ledare är mer eller mindre skurkaktiga. Det är nog ändå inte en bra metod att behandla dem efter denna utgångspunkt om man vill att de skall lyssna till våra råd

Ambassadör Bo Siegbahn
i understreckare i Svenska
Dagbladet

England och rasproblemen

London Storbritanniens många raser – plåga eller hopp? var temat för en konferens på Westminster teatern i London, som för d vicekaptenen för Västindiens kricketlag Conrad Hunte hade arrangerat. Talare från England, Västindien, Indien, Sydafrika, Kina och Arabien gav konferensen en auktoritativ prägel med realistisk bakgrund. En indisk lärare från Sydafrika och nu lärare i södra London sade, att han och hans fru hade insett, att de inte kunde leva i England bara för att utnyttja dess organisation, politik, sociala förmåner och utbildningsmöjligheter, utan att de också måste gå till England. Ofta hade de därför sammanfört människor från olika länder och raser i sitt hem. De hade arrangerat grupper till Westminster teatern, som ger skådespel, vars avsikt är att förbättra relationerna människor emellan.

En kines från Singapore sade »Trots min avsky för rasdiskriminering har den funnits i mitt eget liv». Han berättade, att han velat isolera sig från omgivningen i England, men fruktan för andra immigranter oroade honom. Nu hade han bestämt sig för att göra sig till ett med dem.

Kvinnorna skapar framtiden

London 600 kvinnor från många olika länder fyllde Westminster teatern i London, när de för någon tid sedan samlades under temat »Kvinnorna skapar framtiden». Från Sverige hade också kommit en delegation. Fru Belden, maka till en av ledarna för Westminster teatern beskrev hemmet, som en plats där barnen antingen lär sig eller inte lär sig att ha omsorg, en plats, där de lär sig att stå på egna ben vad framtiden anbar i sitt skote av förändring och omvälvning, därför att de lart sig att lita på Gud och inte på människor eller en plats där vekhet grundlagges, vilket innebär att andra beslutar och gör allt, därför att mamma bestämde och gjorde allting hemma.

”Wake up Matilda” på skoltid

Sidney Australien A D Bridges, familjeminister i en av Australiens delstater, New South Wales, representerade statens premiärminister vid Moralisk uppbyggingsforeställning av musikalen *Wake up Matilda* i Sidneys musikkonservatorium. Han uttryckte sin uppskattning för det sätt varpå musikalen behandlade förhållandet mellan Australien och Asien. Statens undervisningsdepartement har givit musikalen tillstånd till foreställningar under skoltid i alla skolor. Under loppet av en vecka såg 3400 skolungdomar *Wake up Matilda*.

Musikal växer fram i Finland

Finland Bara några veckor efter besöket av den amerikanska ungdomsmusikalen UP WITH PEOPLE i staden Jyväskylä, presenterade 120 studenter och skolungdomar från universitetet och stadens alla skolor sin första foreställning för en överfylld festsal på handelsgymnasiet Jyväskylä är kand som undervisningscentrum för mel lerta Finland – I nästa vecka planeras liknande foreställningar i Helsingfors och Tampere.

Var och en behövs

Lorraine, Frankrike »Var och en behövs för att bygga en ny värld» var temat för en konferens för Moralisk uppbyggning i staden Thionville den 5–7 april. Stadens borgmästare var värd vid en middag för konferensens deltagare från hela Frankrike såväl som från andra europeiska länder. Staden hade också ställt de nödvändiga lokalerna till disposition för konferensen. För några månader sedan besöktes Thionville av den europeiska shown »Luta Er ut».

Besök i Libanon

Libanon Jim Beggs, en av ledarna för hamnarbetarna i Melbourne, var huvudtalare vid ett möte för medlemmar av fem fackföreningar i Beirut hamn förre månaden. Beggs kom närmast från Indien, där han gjort en insats för Moralisk uppbyggning på inbjudan av Rajmohan Gandhi.

Med Moralisk uppbyggning som »katalysator» utar betades i samband med detta besök också planer för att höja levnadsstandarden bland Libanons fiskare. I planläggningen deltog representanter för landets myndigheter och en fiskeriexpert, som varit i Indien tillsammans med Beggs.

Framtidsorienterad teater

London Universitetstidningen *Sennet* (Londons universitet) har rekommenderat Westminster teatern, därför att den visat sig vara »inriktad på framtiden» med sina specialpriser för studenter och med de diskussioner efter foreställningarna, som arrangerats där.

Hamn i revolt på Ceylon

Colombo Ceylon 2500 arbetare vid de statliga järnvägarna i Colombo såg *Hamn i revolt* för någon tid sedan. Fyra foreställningar gavs av filmen, som beskriver hur hamnarbetarna i Rio de Janeiros hamn fann en lösning på korruption, storder och strider mellan rivaliserande fackföreningar i hamnen.

Ett land med

Forts från sid 5

fragan Har vi rätt att begära hjälp från de rika nationerna så länge som vara egna rika annu inte forstar att det ar deras plikt att dela med sig till de fattiga?» Han ar forstas tacksam for vara gavor, och han vill aven att fler nordbor ska resa ut till Indien och hjalpa hans folk att komma till ratta med korruption och hat och fordomar

– Om Gandhi skall ha någon utsikt att lyckas med att vanda utvecklingen i Indien sa maste han enligt min mening na bade ledarna och massorna med sina ideer Gor han det?

– Det vill jag saga han gor Nar jag var i Bombay hade man premiar dar pa ett skadespel »Den glomda fak torn», som behandlar en personlig konfliktsituation som forlamar en hel industri Dar motte jag vid en forestalling Kulkarni, som ar ordforande for det socialistiska partiets hamnarbetarfederation Han hade da kopt biljetter at 300 av sina hamnarbetare En annan kvall motte jag Trivedi som ar ordforande for kongresspartiets hamnarbetarfederation Han var da vard for en forestalling till vilken arbetarna i ett helt foretag hade inbjudits

Dessutom ar Gandhi chefredaktor for veckotidskriften »Himmat», dar

han hela tiden behandlar brannande problem i nationens liv Det nya kongresscentrat i Panchgani ar ytterligare en satsning

– Besokte du det också?

– Ja Det heter egentligen »Asia Plateau» Dar fick jag en god van i Hiralal som ar bas for soparna i staden Panchgani och en ledare for de kastlosa Jag larde också kanna borgmastaren i Poona som aven ar ordforande for det socialistiska partiet PSP

– En sista fraga Troar du att Indien kan losa sina valdiga problem inom ramen for ett fritt demokratiskt statskick?

– Ja, det gor jag faktiskt Men det hanger samman med om de ideer som Gandhi for fram får tillracklig utbredning Han arbetar for att saval politiker som gemene man ska fa ett nytt socialt ansvarsmedvetande Han tror på en fredlig uppgorelse med Pakistan Han vill ha ett oppet forhållande till Kina men ingen undfallenhet

Gandhis storhet ar att han inte stirrar sig blind på Indien och dess problem Han har en vision for Indiens plats och uppgift i varldsfamiljen

Mitt intryck var att dorrarna står oppna for en inre revolution, en hjartats revolution 530 miljoner människor langtar efter den

Tankar om

Forts från sid 4

Denna nar mast religiosa tro på teknikers formåga att forma framtiden och mansklighetens ode ar det inte alla som kan dela – i varje fall inte undertecknad

Ar tekniken ett tillrackligt sakert fundament att gora varderingar från? Och manniskan sjalv – denna obekneliga, alltid overraskande manniska? Kommer det manskliga samlivet over huvud taget någonsin att kunna dirigeras, kontrolleras eller fjarrstyras genom datamaskiner och – med all respekt – av manskligt begransade vetenskapsman och manskligt begransade teknokrater? Och ligger inte framtidens framtid i nutiden? »Nar allt kommer omkring», skriver *Sunday Times* i sin anmalan av Kahns och Wieners bok, »måste ett godtagande av Kahn Wieners synpunkter om framtiden byggas på deras bild av nutiden»

Så blir då det avgorande hur manniskan sjalv tanker, handlar och lever i nutiden

»Forvantningar infor framtiden for mas och fargas av de motiv och den målsattning som manniskorna idag låter sig ledas av Det galler inte bara forskarna Det galler också alla oss andra Har oppnar sig oanade mojlig heter for gemene man att vara med om att forma framtiden Dagens manniska har har fått en chans som, rätt utnyttjad, kan ge storre hopp och storre sakerhet infor framtiden an något »tanke tank» institut på forhand kan spa

Fragan blir vilken motivering manniskan soker for sitt liv Har kunde de moderna framtidforskarna lara sig något av de gamla profeterna Profeterna forutsade ett folks framtid på grundval av deras lydndad eller olydndad mot Guds vilja och rost De granskade hjartan, motiv, livsforing De granskade manniskans forhållande till sina medmanniskor och till sin Gud De visste att framtiden vanns eller forlorades i varje manniskas vilja har och nu Uppfinnandet av hjulet andrade på detta lika lite som sate-liten forandrar det idag

Att manniskans maskiner och tekniska hjalpmedel forandras i morgon ar intressant Att manniskans mal och motiv kan forandras ar avgorande

Gud har givit manniskan frihet att bestamma utvecklingens riktning Tekniken kan endast accelerera den

LEGEMIDDEL

Forkjølelse, revmatisme, nervesmerter - forsøk...

ALBYL-
Enterosolubile

OVERTRUKNE ACETYLSALICYLSYRETABLETTER
Uten maveirritasjon fordi tablettene først løses opp i tynntarmen Pakninger a 30 og 100 tabletter På apotek uten resept.

A/S FARMACEUTISK INDUSTRI

Uten maveirritasjon

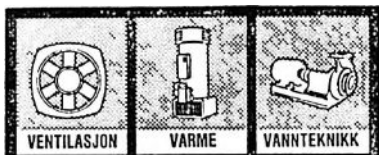
JENS - J WILHELMOSEN

Hvorfor moralsk opprustning?

Brosjyre på 26 sider
Pris kr 2 50 plus porto
Ved bestilling av 10 eller flere
kr 2 00 pr eksemplar

Moralsk Opprustning
Postboks 1243, Vikta, Oslo 1

Fåes også hos Narvesen

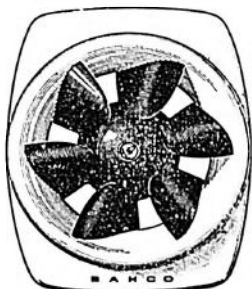

VENTILASJON

VARME

VANNTEKNIKK

BAHCO SILENT

Norges mest kjøpte kjøkkenvifte

Monteres på vegg
eller i tak i enkelt
eller dobbeltvindu
Vegg gjennomføring
og fettfilter kan
leveres

Alfsen og Gundersen A/S

Tlf 67 78 00 Stålverl svn 1 Oslo G

SVAKSTRØM ER VÅR STYRKE

Var spesialitet
Alt materiell for
avslutning av
svakstrømskabler

80 år som
spesialforretning i
svakstrømsbransjen

O. ØSTMO A.S

Rådhusgt 3, Oslo 1

LEGEMIDDEL

HURTIGVIRKENDE

**Førstehjelp
ved smerter,
hodepine,
forkjølelse**

Mot
smerter

PARALGIN

Voksne 1-2 tabl ad gangen
inntil 4 ganger daglig
Barn 1/2-1 tabl ad gangen

• også for dem
som ikke tåler
acetylsalicylsyre!

På apotek - uten resept
WEIDERS FARMASØYTISKE A/S OSLO

DRAMMEN GUMMISERVICE A/S

Gyldenløwes plass - Telefon 83 36 63

*Spiraldekkets suksess sist vinter gir oss visshet om
at vi har nadd frem til førsteklases resultat*

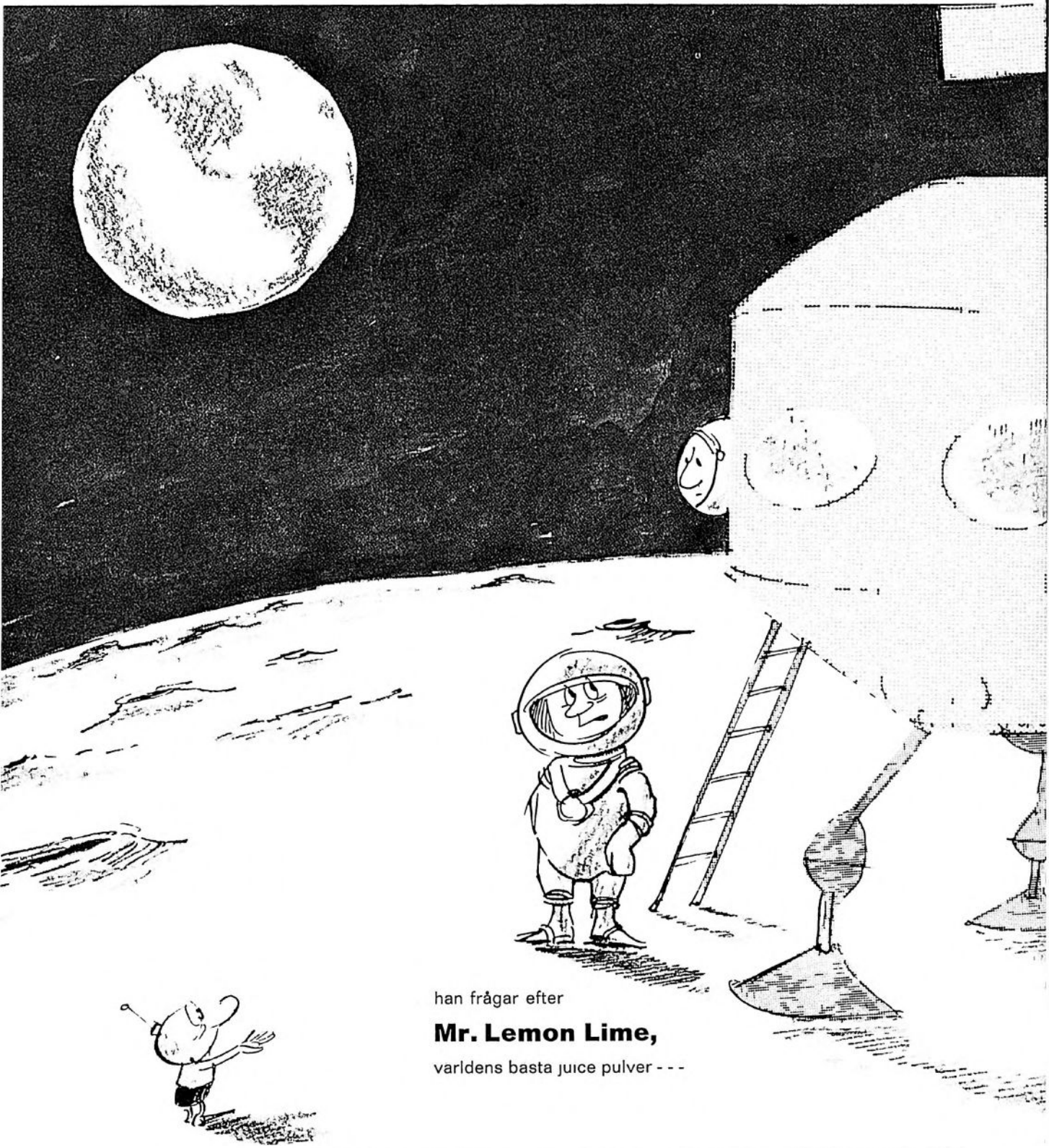
- Maksimal gripeevne på snø og iset vei —
- Ferdigstøpte hull til pigger hindrer sprekkdannelse —
- Helst ummiert —
- Når dekket har uttjent sin rolle som vinterdekk har man et gratis dekk til sommerbruk
- Spiraldekket lages idag slangeløst på verdens første slangeløse maskin

Gi barna

FFF
(FUHR FLYTENDE FRUKT)

SUNN
NÆRENDE
VITAMINRIK

RÅ EPLESAFT - GIR HELSE OG KRAFT

han frågar efter

Mr. Lemon Lime,

vardens basta juice pulver - - -

Uppfriskande citronpulver naturell — latt att ha med på resan

Dernings AB
Goteborgs Frihamn